

unge i forbindelse med tab en af forældre eller anden form for krisesituation, men det er ikke kun de sociale myndigheder, som skal tage ansvar i denne sammenhæng. Det er en samfundsmæssig opgave, som jeg mener, kan løses i et samarbejde mellem de kommunale parter, de frivillige organisationer og den almindelige borger.

Spm. nr. S 886

Til kulturministeren (27/11 02) af:

Jytte Wittrock (S):

»Vil ministeren tage stilling til, om Kulturministeriets fortolkning af Bernerkonventionen er unødigt stram i forhold til fortolkningen i andre lande, og i bekræftende fald redegøre for, hvordan fortolkningen kan ændres, så seere ikke skal betale flere gange for samme adgang til kanaler, og i benægtende fald redegøre for grundelsen for den nuværende fortolkning?«

Svar (5/12 02)

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det følger af ophavsretsloven, at ophavsmanden har eneret til at råde over sit værk ved offentlig fremførelse, herunder ved udsendelse i radio eller fjernsyn. I ophavsretlig henseende sker der en offentlig fremførelse, både når et beskyttet værk udsendes af et radio- eller fjernsynsforetagende, og når værket videreudsendes i et kabelanlæg. Dette gælder, uanset at værket videreudsendes samtidigt og uændret.

Der skal således ske rettighedsklarering – det vil i praksis sige betaling – for såvel den primære udsendelse af værket i radio og fjernsyn som for videreudsendelsen over kabelanlæg. I praksis opkræves vederlaget for kabelviderespredning af Copy-Dan, Kabel-TV, hos de enkelte kabelanlæg.

Radio- og fjernsynsforetagenderne, fx Danmarks Radio og TV 2, har alene erhvervet rettighederne til at udsende værkerne, mens pligten til at betale vederlag for den fornyede offentlige fremførelse, der finder sted, når udsendelserne videredistribueres i fællesantenneanlæg og kabelanlæg, påhviler ejeren af fællesantenne- og kabelanlægget.

Denne retsstilling er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser efter Bernerkonventionen. Efter denne konvention er medlemslandene forpligtede til at give ophavs-mændene en eneret eller i alle tilfælde en ret til vederlag for så vidt angår videreudsendelse i kabelanlæg af radio- eller fjernsynsudsendte værker.

Spørgsmålet om at undtage nationale programmer fra det ophavsretlige krav om betaling for samtidig og uændret videreudsendelse i kabelanlæg har indgående været overvejet i forbindelse med revisionerne af ophavsretsloven i 1985 og 1996. Resultatet af overvejelserne blev, at disse programmer ikke bør være undtaget.

Om begrundelsen for de gældende regler om kabelviderespredning anførtes følgende i bemærkningerne til ændringen af ophavsretsloven i 1985 (FT 1984-95, Tillæg A, sp. 2002):

»Efter Bernerkonventionen er der intet til hinder for at gennemføre en undtagelse for den nationale programspredning i forhold til *danske* ophavsmænd. Derimod vil det efter ministeriets opfattelse være vanskeligt foreneligt med Danmarks forpligtelser efter Bernerkonventionen art. 11 bis at bringe en sådan bestemmelse i anvendelse overfor rettighedshavere fra andre Bernerkonventionslande. En undtagelse for de nationale programmer vil derfor kunne udgøre en alvorlig belastning for det samarbejde mellem én fælles dansk opkrævningsinstitution for alle typer af rettigheder og udlandet, som efter kulturministeriets opfattelse må anses for en helt afgørende forudsætning for, at den af ministeriet ønskede forenkling af rettighedsclearingen praktisk kan komme i stand. Lovforslaget indeholder derfor ikke forslag om nogen undtagelse for danske programmer.«

I 1996 blev tvangslicensordningen for kabelviderespredning omlagt til den nugældende ordning baseret på aftalelicens, hvilket skete som følge af et EF-direktiv fra 1993 om satellit- og kabelspredning. Spørgsmålet om undtagelse af nationale programmer blev i den forbindelse rejst på ny, men Folketinget fandt fortsat ikke, at der var grundlag for at undtage de nationale programmer.

Det bør i den forbindelse også tages i betragtning, at danske rettighedshavere ville miste betydelige indtægter, hvis der ikke skulle betales for de nationale programmer, mens udenlandske rettighedshavere fortsat skulle have betaling for kabelviderespredning i Danmark. Dette ville på urimelig vis forrykke balancen mellem dan-